Redacţiunea, Administraţiunea şi Tipografia:

Braşov, piaţa mare Nr. 30.

Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet,

INSERATE se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următórele Birouri de anunciuri: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Dannebcr*, în Budapesta: *A. V. Goldbergerg, Eckstein Bernat*: în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.

Preţul inserţiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. şi 30cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă şi învoială.

Reclame pe pagina a 3-a o seria 10 cr. seu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta“ iese în fiă-care ḑi.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe şése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Dumineca 2 fl. pe an.

Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 franci, pe şése luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectori.

Abonamentul pentru Braşov
administraţiunea, piaţa mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe şése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 bani. Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 142. Braşov, Luni-Marţi, 27 Iunie (9 Iulie) **1895.**

Nou abonament

la

GAZETA TRANSILVANIEI

Cu 1 Iulie 1895 st. v.

se deschide nou abonament la care invităm pe toţi amicii şi sprijinitorii foiei nóstre.

Preţul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe un an	12 fl.
pe şése luni	6 fl.
pe trei luni	3 fl.

Pentru România şi străinătate:

pe un an	40 franci
pe şése luni	20 „
pe trei luni	10 „

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria:

pe un an	**2 fl.**
pe şése luni	**1 fl.**

Pentru România şi străinătate:

pe un an	**8 franci**
pe şése luni	**4 „**

Abonarea se póte face mai uşor prin **mandate postale.**

Administraţiunea
„Gazetei Transilvaniei“.

Ce-i preocupă?

Braşov, 26 Iunie v. 1895

Guvernul Banffy se bucură de liniştea vacanţelor parlamentare. Ceea ce-l preocupă acuma mai mult este grija pentru viitórea esecutare a legilor politice bisericescĭ şi pregătirile, ce trebue sĕ le facă, pentru ca la 1 Octomvre sĕ pótă funcţiona noul aparat al conducĕtorilor de matricule şi oficerilor stărei civile. Şi nu e lucru puţin, când, precum scim, pentru 23 posturĭ de conducĕtorĭ de matricule, puse la concurs, s'au anunţat nu mai puţin decât 2300 concurenţĭ. Acest legion de aspiranţĭ de-a trăi din budgetul statului au un legion de protectorĭ şi nu va fi uşor ministrului respectiv de-a alege din câte-o sută pe unul, care este mai mult protegiat.

Un nor negru se ridică însĕ pe firmament. Este pastorala comună, ce voesce s'o publice episcopatul catolic din incidentul întrărei în vigóre a legei pentru căsĕtoria civilă. Anunţa-va acéstă pastorală luptă energică în contra nouelor legĭ, orĭ supunere pacînică? Eată întrebarea, ce dă mult de gândit celor dela cârmă.

Ii mai preocupă însĕ în mare mĕsură şi cestiunea naţionalităţilor, de care vĕd bine, că nu vor puté scăpa cu una, cu douĕ. Acum se cértă ministrul-preşedinte cu ministrul de interne, că óre care din doi sĕ conducă secţiunea aşa numită pentru naţionalităţĭ, ce s'a înfiinţat încă sub Hieronymi. Scim, că cunoscutul procuror Jeszenszky a fost numit şeful acestei secţiunĭ în ministeriul de interne. Când a venit Banffy la putere, el a transpus afacerile naţionalităţilor la presidiul ministerial şi Jeszenszky a trecut în ministeriul sĕu. Dér acum de-odată br. Banffy a trimis pe Jeszenszky éră-şi în ministeriul de interne, se ḑice că fără de nicĭ o causă. Acésta a produs zăpăcélă, căcĭ la presidiul ministerial e secţiune pentru naţionalităţĭ, dér nu e conducĕtor, pe când la ministeriul de interne ar fi o persónă, pe care o cred capabilă sĕ conducă, dér nu mai e secţiune. Se ḑice, că Banffy vré sĕ căpĕtuéscă pe câţĭ-va favoriţĭ de-ai sĕi la numita secţiune.

Aşa-déră afacerile naţionalităţilor atêrnă de-ocamdată în aer între cele douĕ ministerii.

Cu atât mai mult se ocupă de ele diferitele congrese şi întrunirĭ aşa numite culturale maghiare, ce se ţin peste véră şi carĭ accentuéză mereu necesitatea, ca reţéua maghiarisărei sĕ fiă întinsă tot mai mult şi mai cu stăruinţă.

Nu puţină măhnire şi îngrijire a cuprins însĕ pe politicii maghiarĭ înţelegênd, că cestiunea naţionalităţilor, pe care ei mereu se străduesc a-o ascunde, are prospecte de-a eşi la ivélă, într'un mod pentru ei fórte neplăcut, la congresul interparlamentar din Bruxela, ce se va ţiné la 12 August a. c. Românii, adecă precum scim, sprijiniţĭ fiind de majoritatea membrilor comisiunei pregătitóre din Berna, care a stabilit programul pentru congres, au reuşit de-a face, ca cestiunea naţionalităţilor sĕ fiă pusă la ordinea ḑilei în acel congres.

Acésta, se 'nţelege, îi supĕră tare pe stăpânitorii noştri şi ei pun tóte în mişcare spre a face, ca sĕ se zădărnicéscă intenţiunile Românilor, ceea ce însĕ de sigur nu le va succede.

Dér multe planurĭ, se ḑice, mai frământă adĭ creerii lui Banffy. Inainte de tóte este cestiunea viitórelor alegerĭ şi a susţinerei partidei dela putere, cu care se ocupă. „Magyarország“ vré sĕ scie, că ar fi lucru hotărît, că alegerile se vor face în tómna anului viitor, 1896, când se va disolva dieta. Numita fóiă kossuthistă mai vré sĕ scie şi de o tactică specială, ce şi-o ţine în reservă br. Banffy „spre a câştiga pentru guvern pe alegĕtorii românĭ“. Spre scopul acesta, ḑice, Banffy vré sĕ propună Maiestăţii Sale din incidentul mileniului graţiarea condamnaţilor politicĭ românĭ.

Nu scim, în adevĕr, ce este mai mare: tendenţiositatea, orĭ naivitatea acestor svîrcolirĭ unguresci. Ceea ce scim însĕ este, că ele de sigur nu vor duce la scop nicĭ pe maghiarisatorii guvernamentalĭ, nicĭ pe cei oposiţionalĭ.

CRONICA POLITICĂ.

— 26 Iunie.

Din incidentul ordonanţelor privitóre la esecutarea legilor bisericescĭ politice se vor întruni în curênd din nou episcopii **catolicĭ în conferenţă,** spre a stabili un program comun de acţiune, prin care episcopatul sĕ ia posiţiă faţă cu esecutarea legilor. „Magyar Állam“ află, că prima conferenţă se va ţiné pe la mijlocul lui Iulie curent şi că ea va stabili ideile fundamentale ale instrucţiunei, ce se va da, în forma unei pastorale comune, credincioşilor catolicĭ cu privire la amintitele legĭ, ce intră în vigóre la 1 Octomvre a. c. Textul definitiv al pastoralei se va stabili în a doua conferenţă, ce se va ţiné la începutul lunei lui August. Pastorala comună va fi apoi publicată în bisericele catolice în sĕrbătorile dela 15 şi 20 August.

*

Oficiósa „M. E.“ aduce din cercurile curţii din Berlin scirea, că regele **Umberto** a învitat pe împĕratul **Wilhelm la Roma** din incidentul serbărilor din Septemvre. Impĕratul german — se ḑice — s'a decis a face acéstă călĕtoriă mai vîrtos, că la Kiel s'a convins, că prin o astfel de călĕtoriă nu va fi atinsă susceptibilitatea Franciei. Astfel déră împĕratul află potrivit timpul a documenta şi mai mult raporturile amicale intime între puterile aliate. — De altă parte însĕ se ḑice, că împĕratul Wilhelm stă totuşĭ pe gândurĭ, sĕ mérgă orĭ nu la Roma, de-órece dintr'o notă a ministeriului de esterne austro-ungar adresată cancelarului german se pare a se fi scos înţelesul, că o astfel de călĕtoriă ar atinge neplăcut pe împĕratul Francisc Iosif, căcĭ ea ar fi redusă la o demonstraţiă contra Papei.

*

Deputatul ceh-tinĕr Dr. *Herold* unul dintre corifeii acestei partide, publică în numĕrul din urmă al lui *„Narodni Listy“* un articol interesant, în care se ocupă cu **atitudinea politică a Cehilor tinerĭ,** esplicând de ce în timpul din urmă partida acésta s'a purtat în modul, cum s'a purtat faţă de guvern. Dr. *Herold* spune apoi causa, de ce Cehii-tinerĭ nu vréu sĕ mai facă obstrucţiune. Causa — dise el — nu este căderea cabinetului de coaliţiune, ci înlăturarea dela ordinea ḑilei a reformei dărei şi înlocuirea acesteia prin budget.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Jongleurul japonez.

De *I. Korn.*

El şedea la o parte în restaurant şi nu lua parte la conversaţia sgomotósă a celorlalţĭ. Micul Japonez, cu pielea galbenă, cu ochii micĭ, carĭ priveau cu atâta blândeţe, cu pĕrul cărunt şi scurt tuns, cu capul creţuros, el, jongleurul escelent şi modest, scia fórte bine, că locul lui nu e între cei veselĭ.

Hotawati era tăcut şi trist; el se gândea la cea mai amară esperienţă, ce o făcuse în viéţa sa. Hotawati era cărunt, deşi avea numai 45 de anĭ. Nĕcasurile îl îmbĕtrâniseră.

O singură dată îl cuprinse pe tăcutul Japonez un acces de vorbăriă, dér şi atuncĭ nu dise decât: „Ea ar fi primit mai mulţĭ banĭ dela mine, décă ar mai fi aşteptat încă doi anĭ şi ar fi rĕmas la mine. Doi anĭ — mai mult nu. M'aşĭ fi omorît chiar, décă n'aşĭ avé acasă sĕ îngrijesc de nisce rudenii sêrmane, carĭ au lipsă de ajutorul meu“...

Blândul Hotawati încă de tênĕr fu luat de un impresariu englez ca jongleur în Tokio şi adus la Londra.

Munţii de aur, pe carĭ îi promise Englezul mongolului fără esperienţă, se topiră şi se reduseră numai la léfa de jongleur escelent. Englezul se folosea de bunĕtatea lui Hotawati în mod revoltător şi ar fi dus'o încă multă vreme aşa, décă faimosul Mister Round n'ar fi aflat „priveghiătórea cu douĕ capete“ — doi copii de Mulaţĭ concrescuţĭ, — dela a căror espunere în public aştepta mai marĭ avantagie. El concedià pe Japonez.

Hotawati avea totdéuna angajament şi economiile sale ajunseră în şése anĭ la o sumă însemnată, care era depusă la banca de Londra.

Trăia fórte simplu bunul om, cu faţa lui cea galbenă şi cu mânile delicate, ce aveau darul chiar de a fermeca. Hotawati mânca puţin, nu era dat beuturei, ura jocul de cărţĭ şi femeile europene nu făceau asupra lui nicĭ o impresiune. Jongleurul era aprópe de 40 de anĭ, fără a fi stat cu o femeiă în alte relaţiunĭ, decât în o cunoscinţă fugitivă.

Un contract îl chiămà pe Hotawati la Melbourne, capitala Australiei. Când se produse el acolo în „Queens-Palace-Theatre“, secerà aceleaşĭ aplause furtunóse, ca şi în Paris şi Londra. Cu acésta era obicĭnuit şi nu-l scóse din liniştea sa. Dér o aventură îi smulse flegma. In salonul lateral de sticlă o damă cu ochii negri şi cu pĕrul blond se apropià de el şi-i declarà, că din causa lui, ea s'a gândit sĕ-şĭ abandoneze părinţii. Sfiosul Japonez o întrebà consternat, că ce-a făcut el, pentru ca ea sĕ ia acéstă hotărîre surprinḑĕtóre?

Mis Harriet îi şoptì, că nu póte trăi fără dênsul. Hotawatti netedì cu o bucuriă ascunsă pĕrul auriu al Harrietei şi obrajii ei mătăsoşĭ; el nu îndrăsnea sĕ se opună şi se cunună după legea engleză cu interesanta Australiană. El vedea în soţia sa pe stăpâna sa; îi dovedì amorul prin fidelitatea şi răbdarea unui câne.

Acéstă comparaţiune n'a putut fi omisă, décă voim sĕ precisăm situaţiunea, ce o avea Japonezul faţă de soţia sa.

Mistress Harriett îşĭ cumpărà toalete frumóse şi giuvaere în abundanţă, ea purta briliante de mărimea unei nucĭ şi cele mai preţióse inele. Hotawati plătea totul fără sĕ murmure, căcĭ el afla aceste lucrurĭ ca fórte naturale. Orĭ care altul s'ar fi convins, că viclóna Harriett, când s'a casĕtorit, a avut în vedere numai banii jongleurului. Bietul Hotawati nicĭ nu se gândea la aşa ceva. Când, într'o ḑi, aflându-se în Hamburg, un coleg îl făcù atent, că dómna Hotawati părea, că nu privesce indiferent pe un cântăreţ italian şi că acest troubadur privesce cu dor la ea, Japonezul surise ḑicênd: „El o află pe Harrietta frumósă. Acésta mĕ bucură. Fiă-care trebue sĕ-o ţină de frumósă“. — La posibilitatea, că el jócă un rol ridicul, nu se gândea de loc Hotawati, — un ânger cu o asemenea faţă nu putea sĕ fiă fals, nu putea sĕ-l înşele.

Hotawati avea sĕ plece în America. Stabilimentul Coster şi Bial din New-York îi oferea un contract anual cu un mare gagiu. Totuşĭ Hotawati trăgăna, deórece se simţea bolnav. Soţia sa trebuia sĕ observe tusea lui sécă şi cum pielea sa galbenă se încreţia mereu. Dér Harrietta îl înduplecà sĕ primécsă acest angajament favorabil. Ascultătorul soţ în decursul călĕtoriei fù bolnav, apoi dete, timp de şése lunĭ, representaţiunĭ în stabilimentul Music Hall Cosler şi Bial, în fine puterile îl părăsiră. Soţia sa afla fel de fel de pretexte, ca

In urma acestui fapt e oportun, ca Cehii-tinerĭ sĕ se ţină în óre-care reservă, fără însĕ de a-şĭ renega principiile. Interesul poporului ceh cere, ca partidele contrare sĕ sĕ fiă lăsate a ajunge la ultimul stadiu al disolvărei. Noi — ḑice Herold — putem aştepta pănă vor vedé contrarii noştri, că este imposibilă în Austria arangiarea afacerilor interne politice, fără resolvarea cestiunei-cehe. Noi rĕmânem credincioşĭ programului nostru şi ne păstrăm punctul de vedere oposiţional, pănă când pretensiunile nóstre juste nu vor fi împlinite.

*

„Agenţia Balcanică“ asigură din sorginte autentică, că **guvernul bulgar** nu a reînoit reclamaţia sa către **Pórtă** în privinţa indemnităţii pentru victimele agresiunilor unei bande turcescĭ contra unui post bulgar. Guvernul bulgar a întrebat Pórta, décă este adevĕrat, după scirea venită din Constantinopol, că comandantul corpului de armată din Adrianopol ar fi primit ordin de-a intra în Bulgaria în cás de incident serios la graniţă, fără sĕ aştepte instrucţiunile guvernului otoman. Guvernul bulgar a adăogat, că décă scirea s'ar confirma, s'ar vedé silit, ca mĕsură defensivă, sĕ mobiliseze o parte a armatei. Marele 'Vizir a desminţit acéstă scire, calificându-o de svon; a adăogat, că guvernul princiar trebue sĕ aibă încredere în spiritul pacînic al Porţii. In urma acestor esplicaţiunĭ guvernul bulgar a oprit tóte mĕsurile de concentrare şi de mobilisare de trupe. A esprimat marelui Vizir mulţumirea sa pentru esplicaţiunile sale şi a dat Porţii asigurarea sentimentelor leale şi pacînice ale Bulgariei.

Dualismul şi uniunea personală.

Tóte foile ungurescĭ, fără deosebire de partid, se ocupă cu cunoscutul discurs, ce l'a ţinut deputatul antisemit Dr. *Lueger* în parlamentul din Viena şi din care am dat şi noi un estras în numĕrul din urmă.

„*Egyetértés*“, după-ce îndrugă multe verḑĭ şi uscate la adresa lui Lueger şi a consoţilor sĕi de principii; după-ce condamnă purtarea ministrului-preşedinte *Kielmannsegg*, care în loc sĕ dea un rĕspuns demn „sĕlbatecului“ antisemit, i-a mânat apa pe móră, — ḑice:

„Étă aşa stăm cu Austria! Étă aicĭ am ajuns cu renumitul şi gloriosul dualism; Nutrim cu propriul nostru sânge, susţinem cu cele mai grele jertfe şi cu negligiarea intereselor nóstre cele mai sfinte, pe duşmanul nostru neîmpăcat. Fără de noi s'ar ruina, elementele lui infime ar pluti în nimicnicie... Dér noi ţinem încă pe grumaḑii noştri acéstă progenitură pocită, în care din di în ḑi e tot mai puţină putere de independenţă, tot mai puţin conţinut moral. Póte se óre închipui o situaţiă mai próstă, decât acésta? Austria se plânge contra dualismului, când numai acestuia póte sĕ-şĭ mulţăméscă viéţa; statul maghiar ţine la dualism, deşi acesta îi ruinéză independenţa şi îi împiedecă formarea singurei garanţii a viitorului lui naţional, a independenţei sale.

„Intr'adevĕr, raporturile actuale din Austria pun la teribilă probă paciinţa chinuită în decurs de vécurĭ a naţiunei maghiare. Ar fi timpul sĕ se deştepte conseiinţa de sine în noi şi sĕ *ne scuturăm de Austria* acuşĭ plângătóre, acuşĭ înjurătóre. Umble ea pe picióreie proprii! Trăéscă, orĭ prăpădéscă-se aşa, cum îi este scris de sórte. Noi, ḑĕu, *am puté trăi şi de capul nostru.* Acesta ar fi cel mai bun rĕspuns la declararea de rĕsboiu a lui Lueger“.

„*Magyarország*“ dice, că Leuger are o minte mai bună şi alta mai rea. Cu cea bună propovĕduesce uniunea personală, cu cea rea o motivéză. Cu mintea mai bună arată asupra abusurilor falsificatului liberalism, cu cea mai rea se angagéză combatant al ideii-valahe. Articolul fóiei unguresci, iscălit de Bartha Miklas, face apoi o paralelă între Austria şi Ungaria. Austria este un organism, care nu trăesce pentru sine şi şie-şĭ. Acest conglomerat de popóre este ca un animal domestic: trăesce *pentru altul* şi *altuia.* Motivul nascerei şi esistenţei sale este singur familia-Habsburg. Décă n'ar fi acésta casă imperială, atuncĭ n'ar fi nicĭ Austria, care nu se póte susţiné fără stăpân, şi numai până atuncĭ şi întru atât este capabilă de serviciu, până când şi întru cât primesce hrană dela stăpânul ei. Austria s'a îngrăşat pe spatele Ungariei.

Spune mai depărte „Magyarország“, că dualismul n'a schimbat nimic în situaţia austriacă. Cele două state se presentă în afară ca un tot unic, însĕ în stil austriac. In Austria nime nu e silit a suferi cuvêntul maghiar, grâul maghiar, cultura maghiară. Maghiarii n'au ministeriu de esterne, representanţă în sistemul internaţional. Şi ne avênd armată, n'au decât sarcinĭ, putere însĕ nu. Chiar şi Montenegrul are drapel, numai Ungurii n'au. In astfel de împrejurărĭ şi Austriacii şi Ungurii sunt avisaţĭ la vênare de graţie.

Décă domnitorul vré: soldatul maghiar vorbesce nemţesce; décă altfel vré: vorbesce unguresce; când vré dênsul: armata se imparte în două şi devine naţională la un singur ordin de ḑi; când nu vré: rĕmâne austriacă, ba o póte face după plăcere: cehă, croată, şi chiar polonă etc. etc. Articolul sfîrşesce constatând, că nicĭ cel mai cras absolutism nu-şĭ póte pofti rol mai decisiv, decum are la noi Coróna. Aicĭ se începe şi se sfîrşesce orĭ-ce argumentaţiune politică. Acéstă Corónă însĕ după legĭ este *maghiară*; după viéţă *austriacă.*

„*Budapesti Hirlap*“, într'un lung articol se ocupă, de-asemenea cu dualismul şi ḑice: Ce-i drept, e drept. Décă Austria bătea pe Pruşĭ la 1866, nu ni-ar fi redat la 1867 constituţiunea. Dualismul aşa déră este fructul bătăii, ce-au păpat'o Austriacii. Ce urméză însĕ, décă Austriacii nu mai vréu sĕ susţină dualismul şi sĕ reînoéscă pactul? De sigur, că nu încorporarea Ungariei la Austria, care are destule belele cu Cehii, Slovacii etc., ci *uniunea personală* cum a declarat pe faţă Fürkranz, soţul de principii al lui Lueger. Décă Austria vré uniunea personală, décă Viena vré despărţirea, nu credem, că partida liberală din Ungaria s'ar opune, orĭ ar împiedeca-o. Partida independentă, care forméză $^1/_4$ parte din representanţa maghiară, cere tot ceea ce cer antisemiţii din Viena, adecă *uniune personală în loc de dualism*, teritoriu vamal deosebit, bancă deosebită, armată deosebită etc. Idealul de stat al lui Lueger, adecă separarea, póte sĕ urmeze cât de curênd, décă în 1897 Lueger va fi ministru-preşedinte în Viena şi Francisc Kossuth în Budapesta... Pornéscă d-l Lueger procesul de despărţire şi nu se témă, că noi ne vom opune. Bucuroşĭ ne dăm pe lângă masa aşternută deosebit, ceea ce privesce însĕ comunitatea patului, noi n'am dorit'o nicĭodată a-o împărţi acésta cu Austriacii. Cehii şi Germanii rĕmână împreună!

SCIRILE ḐILEI.

— 26 Iunie.

Listele electorale. Conform art. de lege XVIII din 1876, listele alegĕtorilor dietalĭ din cercul I şi II electoral al Braşovului pentru 1896, sunt depuse dela 5 pănă la 25 Iulie st. n. a. c. la primăria şi se póte fiă-care uita în ele în timpul dela 8—12 a. m., ér dela 2—6 óre p. m. le póte şi decopia. In contra listelor póte fiă-care sĕ facă recurs pentru persóna sa, décă de pildă e lăsat afară din listă. Afară de acésta fiă care póte reclama în cercul sĕu în contra primirei séu eliminării vre-unui nume din listă. Asupra *reclamaţiunilor*, ce trebue sĕ se facă în scris şi sĕ se presenteze primăriei fiind adresate comitetului central electoral, fiă-care póte sĕ facă şi *observaţiunile* sale. Reclamaţiunile se fac dela 5—15 Iulie a. c. ér observaţiunile se pot face dela 16—25 Iulie a. c. In comunele din comitat, listele alegĕtorilor se pot vedé la primăriile de acolo în timpul şi la órele amintite. Reclamaţiunile şi observaţiunile sunt a se înainta primăriei din fiă-care comună. Comitetul central elect. va decide asupra acestor reclamărĭ şi observărĭ în şedinţa sa dela 1 şi 2 Septemvre a. c.; şi decisiunile lui se pot vedé la primării în ḑilele dela 20—30 Septemvre a. c. — Aceeaşĭ procedură se observă în cercurile electorale din tótă ţéra.

—o—

Vechilor purtătorĭ de matricule le rĕmâne dreptul, după cum se telegrafiéză din Pesta, de-a da şi în viitor estrase matricularĭ, avênd sĕ ia pentru acestea taxele obicĭnuite de pănă acum.

—o—

Maiestatea Sa la Cluşiu. Cu ocasiunea manevrelor dela Huedin, Maiestatea Sa se va opri şi la Cluşiu, unde va primi deputaţiunile comitatelor ardelenescĭ. După planul definitiv stabilit, Maiestatea Sa va petrece la Cluşiu întrégă ḑiua de 22 Septemvre, care ḑi cade Dumineca; va fi încuartirat în palatul Bánffy şi la 9 óre diminéţa va primi în audienţă deputaţiunile diferitelor oficii şi comitate.

—o—

Érăşĭ procese de pressă. „Dreptatea“ scrie: „Scirea, că contra ḑiarului nostru se pornesce o nouă serie de procese, cu durere, dér fără de frică o spunem, se adeveresce. Redactorul nostru responsabil, Dr. George *Candrea*, a primit astăḑi de nou o citare, ca sĕ se presinte Lunĭ, în 8 Iulie, la judele instructor Gerdanovics. Vor fi, probabil, noi articulĭ încriminaţĭ“.

—o—

Colonisărĭ printre Românĭ. Din Câmpiă ni-se scrie: In comuna românéscă *Şermaş*, după cum se scie, marele domeniu al contelui Teleky Sándor a fost cumpărat cu scopul, de-a aduce aicĭ o colonia ungurésca. Anul trecut s'au edificat 53 de case şi au fost aduşĭ încă de astă-tómnă 110 coloniştĭ ungurĭ din comitatul Vesprimului. In present se află în Şermaş mulţime de lucrătorĭ de tot feliul, carĭ lucréză la edificarea unor nouĕ case. Pănă în Septemvre trebue sĕ fiă gata 190 case, şcólă ungurésca de stat, biserică reformată, „Kisdedovo“, locuinţă pentru preotul reformat, pentru învĕţătorii ungurĭ etc. Casele locuitorilor românĭ sunt împresurate, ca şi o insulă de nouĕle clădirĭ ungurescĭ.

—o—

Grindină. Joia trecută, pe la améḑ, s'a descărcat o mare grindină în părţile Cluşului, care a atins hotarele comunelor *Berind*, *Aşchileul mic*, *Aşchileul mare*, *Băbuţ*, *Ufaleu*, *Deuş şi Chinteu* etc. Grindina a fost atât de mare, încât óre întregĭ rĕmase grămeḑĭ prin şanţurĭ şi pe la răzóre. Deşi impreunată cu plóiă, grindina a pricinuit pagube marĭ. In aceeaşĭ ḑi şi în acelaşĭ timp s'a simţit tempestatea şi în părţile Braşovului, unde încă a căḑut puţină grindină, fără de-a pricinui însĕ pagube simţite. — De-asemenea mare grindină a căḑut la 3 Iulie pe hotarul comunei Angialaş de lângă Sepsi-Sângeorgiu şi al comunei Haşa din com. Tĕrnavei-marĭ, pricinuind pagube fórte marĭ.

—o—

Cununia d-lui advocat *Dr. Zosim Chirtop* cu d-ra *Sofia Cothişel* se va celebra Duminecă în 14 Iulie n. c. în biserica română gr. or. din Câmpenĭ. — Repetăm a adresa tinerei pĕrechĭ felicitările nóstre cele mai cordiale.

—o—

Femeile la Universitate. Ministru unguresc de justiţiă a cerut părerea corpului profesoral dela universitatea din Budapesta asupra cestiunei: décă femeile sunt a se admite la studiu la universitate. Facultatea filosofică de medicină a opinat pentru admiterea femeilor. Şi acum s'a alăturat şi senatul universitar ţinut sub preşedinţa rectorului Dr. Ios. Fodor la părerea acésta, declarând, că consideră de admisibil, ca femeile sĕ păşéscă pe cariera de medic şi farmacist. Se va cere însĕ necondiţionat sĕ cunóscă limba latină şi sĕ fi depus esamenul de maturitate (bacalaureat). După absolvarea studiilor universitare aceste ascultătóre sĕ priméscă apoi diploma de medic şi farmacist. Senatul va comunica acéstă hotărîre ministrului de justiţiă într'o representaţiă.

—o—

D-l dr. Gustav Weigand, directorul seminarului român dela universitatea din Lipsca, a plecat în voiagiu sciinţific prin părţile românescĭ din Bănat. Scopul urmărit de eminentul profesor german este de-a studia elementul daco-roman în limba românéscă. Voiagiul va ţiné aprópe trei lunĭ de ḑile şi după terminarea lui d. Weigand va merge pentru câte-va ḑile în Bucurescĭ.

—o—

Nou institut de băeţĭ în Bucurescĭ. D-nii *I. Clinciu* şi *G. Popa*, profesorĭ la liceul „Lazăr“ din Bucurescĭ, vor deschide cu începutul anului şcolar viitor un nou institut de băeţĭ la Bucurescĭ, transformând şi organisând pe base cu totul moderne vechiul institut „François“ fundat în 1884. D-nii Clinciu şi Popa au angagiat pentru acest institut puterĭ didactice din cele mai bune, edificiul e fórte higienic şi bine întocmit, luate fiind cele mai bune mĕsurĭ pentru ţinerea disciplinei şi buna îngrijire a tinerimei. Elevii din acest institut vor da esamen numai la şcólele publice. Afară de timpul lecţiunilor, conversaţiunea în internat va fi în limba francesă şi germană.

—o—

Un tinĕr student, absolvent de şése classe gimnasiale, care posede perfect limba română şi maghiară, avênd scrisóre frumósă, caută ocupaţiune pentru decursul vacanţei de véră, ca scriitor în vre-o cancelariă, orĭ vre-o altă ocupaţiune corĕspunḑĕtóre. A se adresa la administraţia „Gazetei Transilvaniei“.

---

sĕ stea departe de bolnav; ea se amusa mai bine cu elegantul cântăreţ şi acrobat. Hotawati zăcea părăsit într'o cameră din hotel, nimenea nu se interesa de dênsul. Hotelul avea 600 de pasagerĭ!...

Când Harrietta venea acasă târḑiu nóptea şi părea că nu sta sigură pe picióre, cu privirea fixă şi cu obrajii roşii se apleca spre dênsul şi-l întreba: „Când vei puté sĕ mai dai representaţiunĭ? Perdem prea mulţĭ banĭ!“ — atuncĭ îi promitea bolnavul, că mâne se va încerca sĕ părăséscă patul.

Si bunul Japonez se ţinù de cuvênt. El se têra în fiă-care séră pe scenă; publicului îi mulţumea zimbind pentru aplausele primite, însĕ cu focul în inimă...

Harrietta îşĭ cumpărà din ce în ce mai multe scule preţióse. Intr'o ḑi ea se mănià foc, când soţul ei îi împărtăşì, că de aicĭ înainte are sĕ ajute şi pe familia fratelui sĕu, care murise. Harrietta se repeḑì afară din odaiă, Hotawati însĕ o privì cu mâhnire şi picăturĭ de lacrimĭ licăreau în ochii sĕi.

După o óră se întórse Mistress Harrietta şi fiinţa ei era schimbată. Ea ḑise cu cea mai mare amabilitate către Hotawati: „Tu ai dreptate. Trebue sĕ trimitem ceva familiei fratelui tĕu. Mâne mĕ voiu duce la bancă. Dér dă-mĭ libelul tĕu de depunere“.

Hotawati respirà mai uşor. — Aicĭ, aicĭ sub perină — libelul — de nouĕ mii punţĭ sterlingĭ — — — i-al şi trimite o miiă de dolarĭ cumnatei mele.... Ah, sciam, că inima ta bună va învinge!“

Ca reînviat se arătă în acea séră Japonezul pe scenă; după ce terminà, leşinà şi trebuì sĕ-l pună în pat. Harrietta află acésta mai târḑiu, căcĭ ea îşĭ petrecea cu doi gentilomĭ din Cincinnati. Când în fine ea se decise sĕ-l visiteze, află pe Hotawati, ca şi mort, întins pe pat. Ea rîse cu sgomot, apoi luà ceasornicul de aur, lanţul, agrafa de diamant şi fugì din cameră.

Martirul Hotawati avea sĕ deplângă perderea giuvaericalelor sale, a banilor şi a soţiei sale. In nóptea aceea ea fugise. El nu lăsà sĕ o urmăréscă. Incă şi acum jongléză bravul artist. După representaţiune şéde la o parte.... el nu face parte dintre cei veselĭ.

Ucu.

Dela Plevna.

Cetim în „Timpul“:

Étă câte-va amănunte asupra călĕtoriei de stat-major făcută în Bulgaria de elevii anului al doilea ai scólei superióre de rĕsboiŭ, sub conducerea d-lui general Iacob Lahovari.

In qiua de 9 Iunie, ofiţerii noştri s'au îmbarcat la Turnu-Măgurele pe canoniera „Oltul“ şi au trecut Dunărea. La ţĕrmul bulgar au fost întêmpinaţĭ de d-nii locotenent-colonel Teodorof, şeful statului-major bulgar, şi căpitanul Morphow, tot din statul-major, carĭ au fost ataşaţĭ pe lângă d-l general Lahovari, şi de representanţii autorităţilor locale. A doua qi, ofiţerii noştri au plecat din Nicopole în două colóne de câte o divisie fiă-care: divisia întâia (stânga) a urmat drumul direct dela Nicopole la Muselin-Selo, ér divisia a doua (drépta) a mers către acelaşĭ punct prin valea Osmei. Cavaleria preceda aceste colóne la distanţa obicĭnuită.

După o haltă la Muselin-Selo, s'a pornit érăşĭ în două colóne către obiectivele de marş, carĭ au fost: Cojulovcea şi Breslaniţa, ér cavaleria în avant-posturĭ. Sosind la Cojulovcea, au găsit pe d-l maior Papadopov, adjutantul A. S. R. Principele Ferdinand al Bulgariei, trimis de Alteţa Sa, ca sĕ ureze bunăvenirea ofiţerilor român; d-l maior Papadopov a rĕmas ataşat pe lângă d-l general Lahovari pe tot timpul escursiunei la Plevna.

In qiua următóre ofiţerii noştri au reprodus marşul primelor trupe rusescĭ asupra Plevnei şi atacul esecutat de ele sub comanda generalului Schilder-Schulders, în qiua de 8 Iulie 1877; apoi au efectuat desfăşurarea grosului ambelor colóne în intervalul dintre cele două avantgarde, pentru a face sĕ reiasă modul cum s'ar fi putut remedia defectele situaţiunei, în care s'a dat atacul, prin împrăştiarea forţelor pe un front escesiv de mare.

Ofiţerii s'au adunat apoi la satul Bukovlîk, unde au fost întêmpinaţĭ de prefectul districtului, de primarul oraşului Plevna şi de ofiţerii superiorĭ ai regimentului 4 de infanteriă în garnizonă la Plevna.

In qiua de 12 Iunie s'a reprodus a doua bătălie dela Plevna, dată în qiua de 30 Iulie 1877, în modul următor: cavaleria s'a îndreptat spre Bukovlîk asupra frontului de nord al posiţiunilor; divisia întâia spre posiţiunile dela Griviţa, venind dela Verbiţa, ér divisia a doua spre posiţiunile dela Radisevo. Spre frontul de sud s'a representat atacul esecutat de generalul Scobeleff asupra posiţiunilor dela Krisin.

In qiua de 13 s'a făcut recunóscerea sectorului Griviţa-Opanes-Podul peste Vid. S'au esaminat lucrările de apĕrare şi ale atacului; s'a dat ofiţerilor chiar pe teren lămuririle necesare pentru înţelegerea formelor terenului, modul cum au fost utilisate de ambele părţĭ şi înrîurirea hotărîtóre, ce au avut asupra determinărei punctelor, pe carĭ s'au esecutat lucrările de apĕrare.

In qiua de 14 Iunie s'a studiat în acelaşĭ mod frontul de sud cuprins între Vid şi valea Simirlî, la sudul căreia se ridică posiţiunile dela Radisevo.

Diua de 15, consacrată repaosuluĭ, a servit de prilej pentru a-se oficia un parastas.

A doua qi s'a reprodus a treia bătălie dela Plevna. Ofiţerii au fost împărţiţĭ în trei grupurĭ: la drépta armata română, destinată sĕ atace posiţiile dela Griviţa, pornind din aceleaşĭ posiţiunĭ, din care au pornit în qiua de 30 August 1877; la centru armata rusă, compusă din corpurile IX şi IV, destinate sĕ atace posiţiunile dela Radisevo; la stânga trupele de sub generalul Jemiritenski şi generalul Scobeleff, destinate sĕ atace munţii verqĭ.

După terminarea manevrei, orăşenii din Plevna au oferit séra un banchet ofiţerilor noştri.

A doua qi, 17 Iunie, ofiţerii românĭ au părăsit câmpiile Bulgariei, pentru a-se întórce în ţéră.

Elevii-ofiţerĭ, carĭ au luat parte la acéstă călĕtorie de studiu, s'au întors cu credinţa, că scopul călĕtoriei a fost în întregime atins, şi că au tras folóse reale, atât din punctul de vedere al studiului operaţiunilor nóstre din ultima campanie, cât şi din acela al conducerei în general al operaţiunilor de rĕsboiu.

*

„Agenţia Română“ comunică telegrama următóre:

Sofia, 3 Iulie.

Municipalitatea din Plevna a dat, în ajunul plecării generalului Lahovari şi a oficerilor. carĭ îl însoţesc, un banchet în onórea lor. Primarul a adresat regelui Carol o telegramă esprimându-i recunoscinţa Bulgarilor, pentru sacrificiile făcute de nobila naţiune română pentru liberarea Bulgariei.

Inainte de plecare, generalul Lahovari a dispus celebrarea unui parastas în capela română din Griviţa. Tóte autorităţile şi oficerii bulgarĭ din Plevna au asistat.

Convocare.

Adunarea generală ordinară a despărţĕmântului XI (Blaşiu) al „Asociaţiunii transilvane pentru literatura română şi cultura poporului român“ se convócă pe qiua de *14 Iulie n. c.* în comuna *Cergăul mic* la órele 10 a. m. cu următorul

Program: 1) Deschiderea adunării. 2) Raportul subcomitetului şi al cassarului. 3) Esmiterea a trei comisiunĭ: pentru revederea raportului subcomitetului, a cassarului şi pentru înscrierea de membri noi. 4) Disertaţiune. 5. Defigerea locului ţinerii adunării generale proxime. 6) Propunerĭ eventuale. 7) Inchiderea adunării.

La acéstă adunare se învită toţĭ membrii Asociaţiunii şi toţĭ cei ce doresc progresul poporului român.

Spre orientare însemnăm aci, că de acest despărţĕmênt se ţin următórele comune:

Din cercul pretorial al Blaşiului: Mihalţ, Obregea, Bucerdea grânósă, Cisteiul-român, Crăciunel, Blaşiu, Ciufud, Tiur, Veza, Mănărade, Lupu, Spătac, Cenade, Cergăul mic, Cergăul mare, Beşinău, Ohaba, Colibĭ, Tău, Roşia de Secaş, Ţapu, Şoroştin, Broştenĭ. — Din cercul pretorial al Uiórei de Murĕş: Cuciu, Orosia, Petrilaca, Ciuciu, Găbud, Gheja, Copandul de Murĕş, Botezul, Cecălaca, Aţintişul, Gâmbuţ, Heria, Nandra, Bichiş, Iştiuaza, Ozd, Sân-Iacob, Căptălan, Noşlac, Uióra, Micoşlaca, Cisteiul unguresc, Ciunga, Fărău, Herepea, Sân-Benedic, Medveşul, Şilea magiară, Alecuş, Spâlnaca, Silivaşul românesc, Turdaşul românesc, Murĕş-Uióra-Ocna. — Din cercul pretorial al Hususĕului: Petrisat, Iclod, Sâncel, Pănade, Spinĭ Bia, Valea Sasului, Sân-Miclăuş, Şona, Bălcaciu, Jidvei, Căpâlna, Sântă-Mărie, Vesĕuş, Tătârlaua, Crăciunelul de sus, Făget, Chesler, Tăunĭ, Proştea mare şi Proştea mică, Micăsasa, Lunca, Lodroman, Hususĕu, Glogoveţ.

Blaşiu, din şedinţa subcomitetului ţinută la 16 Iunie 1895.

Ioan German, director. **Aurel C. Domşa**, secretar.

Din Bucovina.

Suceva, 22 Iunie 1895.

Sânzienele.

Nascerea S.-lui Ioan Botezătorul se numesce în Bucovina şi România *Sânzienele* şi pică la 24 Iunie st. v. In acéstă qi se adună la móscele S.-tului M. M. Ión cel nou din Sucéva mii şi mii de peregrinĭ din Bucovina, România şi mai cu sémă din Galiţia vin uniţii rutenĭ cale de-o sĕptĕmână şi mai bine pe jos, ca sĕ se închine la móscele acestui sânt martir qicênd, că acest Sânt este al lor.

De loc era acest martir din Trapezunt, provincia Anatolia din Asia mică; a suferit martiriul în anul 1332 în oraşul Acherman séu Cetatea albă, unde la porunca Paşei fù legat de códa unui cal furios, după ce-l chinuì cu multe şi grozave chinurĭ, şi-l lăsă sĕ fiă tîrît prin oraş. Când calul nu mai putea sĕ alerge, venì un Evreu meşter de arme şi tăià capul martirului, care fù îngropat cu mare cinste de către creştinĭ.

La anul 1402, Vodă Alecsandru cel cel Bun al Moldovei, în al II an al domniei sale, aduse móscele martirului la Sucévă şi aci stĕtù sântul până ce Turcii asediară Viena şi, bătuţĭ fiind, Metropolitul Dosofteiŭ fugi cu scutul şi cu odórele Metropoliei la Iaşĭ şi de aci la mănăstirea Némţului.

Craiul leşesc Ión Sobieski, care după mamă era de origine Român, îi urmăria pe Turcĭ, carĭ erau aliaţĭ cu Moldovenii sub Vodă Constantin Cantemir până 'n Moldova, şi la re'ntórcere în Polonia luà şi pe sântul Ión cu Metropolitul Dosofteiu şi cu tóte odórele şi-i duse la Jolova, în Polonia. Aicĭ murì metropolitul Dosofteiu şi din odórele, rĕmase pe mânele călugărilor basilienĭ şi bernardinĭ, unde se mai pot vedé şi aqĭ în museul din Cracovia, în Galiţia.

La anul 1783, împĕratul Austriei Iosif II, călĕtorind prin Bucovina, venì şi la Sucévă şi aci îl rugà episcopul Bucovinei Dosofteiu Cherescul, ca sĕ se îndure şi sĕ le dea pe Sântul înapoi. Impĕratul făgăduì şi trimise poruncă guvernatorului din Liov, ca sĕ dea două companii de husarĭ archimandritului Meletie şi iromonachului Iosaf, carĭ erau trimişĭ de către episcopul Dosofteiu la Liov cu poruncĭ şi recomandărĭ împĕrătescĭ. Călugării basilienĭ nu voiră sĕ dea móscele Sântului, se împotriviră comisarilor împĕrătescĭ, ca în acest timp sĕ ascundă tóte odórele şi chrisóvele, ce erau aduse cu Sântul. Déca vĕqură, că n'au încătrău, dase móscele comisarilor. Odórele însĕ şi-le ţinură şi numai puţine din ele se mai pot aqĭ vedé în museul din Cracovia şi Leov-Lemberg, ér ce-a fost mai bun şi scump, le făcură în banĭ, după cum era şi este datina călugărilor. Cu asistenţă milităréscă ajunseră delegaţii archierescĭ înapoi la Leov, de aicĭ luând protocólele, ce le făcuse comisarii împĕrătescĭ la Jolova despre cele ce au aflat, s'au întors peste oraşele Flumaci, Halici, Stanislau, Colomea şi Zablotov până la Sniatin, un orăşel la confinea Bucovinei.

La pârĕul Colacenĭ, care desparte Bucovina de Galiţia, în faţa Sniatinului, aştepta episcopul Dosofteiu cu preoţime, boerĭ orăşenĭ şi ţĕrănime, dimpreună cu administratorul militar al ţĕrii, generalul Enzenberg şi ostaşĭ călărĭ. Se făcù litiă mare de laudă şi mulţămire şi se ceti acaftistul S.-lui cel Nou, ér 600 de gurĭ de tun esprimau bucuria Bucovinenilor, că împĕratul li-a ascultat rugămintea. De aicĭ cu procesiune se aduse sicriul cu móscele până la biserica din Lujenĭ şi a doua qi, la 29 Iunie 1783, în qiua de sânţii Apostolĭ Petru şi Paul, ajunse procesiunea la Cernăuţĭ şi se puseră móscele în biserica S-tei Treime, care era de lemn, lângă fântâna turcéscă.

Aicĭ au stat móscele până la 8 Septemvre al acestui an şi făcêndu-se în acea qi, fiind sĕrbătórea Nascerea S-tei fecióre Maria, liturghiă cu mare sobor, a pornit procesia cu móscele S.-lui spre Suceva, unde ajunse după trei qile şi le depuse în biserica Adormirei Maicei Domnului din Mahalaua (suburbiul) Şeptelicĭ-Iţcanĭ. La 14 Septemvre, în qiua înălţării s-tei Crucĭ, după ce se făcură pregătirele cuvenite, adunându-se boerimea din ţĕră şi din Moldova, dimpreună cu preoţime şi popor, în frunte cu episcopul Dorofteiu, se făcù întrare procesională cu mare alaiu în biserica Metropoliei din Sucévă, care are hramul s-tului M. M. Georgie şi stau móscele şi astăqĭ tot pe acel loc, unde erau puse odată, după ce se luaseră din biserica S.-lui Georgie séu biserica *Mireuţului*, care era biserica domnéscă şi unde le depuse Alexandru voevod întâiaşĭ dată, până ce nu era încă biserica Metropoliei din Sucévă.

(Va urma).

Petrecerĭ.

Reuniunea femeilor române din Abrud, Abrudsat şi giur învită la petrecerea de vară, ce se va arangia în favorul reuniunii la 11 Iulie n. c. in „Praterul“ Abrudului. Intrarea de familie 1 fl., de persónă 50 cr. Suprasolvirile se vor chita pe cale qiaristică. Inceputul la órele 3 p. m. La cas de timp nefavorabil petrecerea se amână pe 21 Iulie n. c.

*

Tinerimea română din Timişóra şi Jur învită la petrecerea de vară ce o va arangia Duminecă în 14 Iulie n. în sala societătii de tir (Bürgerliche Schiesstätte) din suburbiul Iosefin. Comitetul arangiator: Dr. George Candrea, president; Romulus Cărăbaşiu, cassar; Gavrilă Pop Leményi vice-president; Adrian P. Deseanu, secretar; Dr. Elie Dăianu, controlor. Ca membri în comitet sunt subscrişĭ 33 de inşĭ. Inceputull a 8 óre séra. Intrarea de persónă 1 fl., de familiă 2 fl. Venitul curat e destinat în favorul societăţii de lectură „Petru Maior“ din Budapesta. Suprasolvirile se vor chita pe cale qiaristică. Damele sunt rugate sĕ se presinte în toaletă simplă de stradă.

Scirĭ telegrafice.

Belgrad, 8 Iuliu. Noul cabinet s'a constituit. Nicola Cristicĭ a fost numit preşedinte al consiului de stat. Programul noului guvern se ocupă mai ales de cestinnea regulării finanţelor.

Toţĭ condamnaţii în procesul Cebinak au fost graţiaţĭ.

NECROLOG. *Ecatarina Filimon*, soţia d-lui Ioan Filimon din Deva, a rĕposat la 5 Iulie n. c. în al 36 an al etăţii şi 14 al căsĕtoriei. — Fiă-i ţĕrina uşóră!

Literatură.

Studii psihiatrice este titlul unui nou op apărut de curênd în Tipo-litografia naţională *Ralian şi Ignat Samitca* din Craiova, este scris de d-l *Dr. George Mileticiu*, medic primar al Ospiciului Madona-Dudu din Craiova, autor al unui însĕmnat numĕr de scrierĭ de medicină şi higienice. In opul de faţă, tipărit elegant, pe hărtiă de lux, provĕqut şi cu trei planurĭ, autorul se ocupă cu numĕrósele cause, ce pot răpi omului raţionamentul. In total opul tractéză cestiunĭ de mare interes.

DIVERSE.

Danţul şi urcarea délurilor. Cum că damele în general nu sunt entusiasmate pentru escursiunĭ pe délurĭ şi munţĭ, este lucru cunoscut. Ele nu simt nicĭ o plăcere în urcarea délurilor şi munţilor din causa greutăţilor, ce sunt impreunate cu astfel de escursiunĭ: le dor picióréle şi pace... Le dor picióréle? Dér când se avêntă în vêrtejul balului, — sciţĭ, colea în carnaval, nu le dor picióréle? O damă îmbrăcată într'o haină uşóră şi comodă, şi fără corset, n'ar întêmpina nicĭ o greutate în escursiunile pe munţĭ; nu li-ar durea picióréle până sĕ le apuce cârceii. La danţ se cheltuesce o cantitate de forţă corporală cu mult maĭ mare, sforţarea muşchilor dela pició́re este cu mult mai intensivă şi totuşĭ n'am auqit nicĭ o damă plângêndu-se, că se obosesce la joc şi că nu-i place sĕ jóce, din contră, frica ei este sĕ nu rĕmâne neangajată. S'a făcut o socotélă după care o damă face într'o nópte de bal, jucând tóte jocurile obicĭnuite astăqĭ, un drum de 30—32 kilometri. Şi acest drum îl face pe vêrful degetelor şi cu corpul strîns ca într'o cuirasă.

Dilele sĕptĕmânei. Numĕrul qilelor sĕptĕmânei nu e şépte în tóte locurile. In unele regiunĭ ale statului Congo indigenii numĕră numai 4 qile pentru o sĕptĕmână; Chinezii şi Tibetienii au numai 5 qile în sĕptĕmână, pe carĭ le numesc, conform elementelor lor, cu numele de fier, lemn, apă, pene şi pământ. Romanii anticĭ numĕrau 9 qile pentru o sĕptĕmână, ér Grecii şi aderenţii revoluţiunei francese aveau sĕptĕmânĭ constătătóre din câte 10 qile.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 6 Iulie 1895.

Renta ung. de aur 4%	123.50
Renta de coróne ung. 4%	99.95
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	125.80
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	102.90
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	123.—
Bonurĭ rurale ungare 4%	98.30
Bonurĭ rurale croate-slavone	98.75
Imprum. ung. cu premii	158.50
Losurĭ pentru reg. Tisei și Segedin.	146.—
Renta de hârtie austr.	101.20
Renta de argint austr.	101 35
Renta de aur austr.	124.—
Losurĭ din 1860	157.—
Acții de ale Băncei austro ungară.	1079.—
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	490.—
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	408.10
Napoleondorĭ	9.61½
Mărcĭ imperiale germane	59.27½
London vista	121.15
Paris vista	48.10
Rente de corone austr. 4%	101.50
Note italiene	46.05

Nr. 18—1895.

PUBLICAȚIUNE

In spitalul civil din Brașov, care posede dreptul de publicitate, se dă în antrepriză aprovisionarea cu mâncările necesare pentru bolnavĭ, personalul îngrijitorilor și servitorilor, dela 1 Ianuarie 1896, până în 31 Decemvre 1898, pe cale de oferte.

Doritoriĭ de acéstă întreprindere aŭ să predea ofertele sigilate și timbrate până **la 16 Iulie a. c. la 12 óre a. m. în cancelaria D-lui senator magistratual Alfred Schnell.**

Deschiderea și pertractarea ofertelor **se va ține în 16 Iulie a. c. la 12 óre a. m.** — In ofertă are a se alătura un vadiu de 100 fl. în banĭ gata, séu libel dela vre-un institut de banĭ, séu în hârtii de valóre și totodată să conțină și deciararea, că concurentului îi sunt cunoscute condițiile ofertului și că se supune acelora.

Condițiile ofertei se pot vedé în cancelaria de oficiu a d-lui senator Alfred Schnell, în órele de oficiu dela 7 până la 1 óră p. m. în fie-care ḑi.

Brașov, 1 Iulie 1895.

Comisia administrativă a spitalului.

737,2—3

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potŭ cumpĕra în librăria **Nicolae Ciurcu.**

Cursul pieței Brașov.

Din 8 Iulie 1895.

Bancnote rom.	Cump. 9.56	Vênd.	9.58
Argint român.	Cump. 9.52	Vênd.	9.59
Napoleon-d'orĭ	Cump. 9.60	Vênd.	9.62
Galbenĭ	Cump. 5.60	Vênd.	5.65
Mărcĭ germane	Cump. 59.—	Vênd.	—.—
Ruble rusescĭ	Cump. 129.—	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump. 10.78	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%	100.75	Vênd.	101.75

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.

Sosirea trenurilor în Brașov:

1. Dela Pesta la Brașov:

Tr. accelerat: 5 óre 07 m. diminéța.
Trenul de persóne: 8 óre diminéța.
Trenul accel.: 2 óre 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 óre 25 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Brașov:

Trenul accel: 2 óre 18 min. după am.
Trenul mixt: 5 óre 20 m. după amédĭ.
Trenul de persóne: 9 óre 8 minute séra.
Trenul accel.: 10 óre 19 minute séra.

3. Dela Zěrnesci la Brașov: (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 7 óre 21 min. diminéța.
Trenul mixt: 1 óră 14 min. după am.
Trenul mixt: 8 óre 16 min. séra.

4. Dela Ch.-Oșorheiu la Brașov.

Trenul mixt: 8 óre 20 min. dimin.
Trenul de persóne: 1 óră 46 m. d. am.
Trenul mixt: 7 óre 12 min. séra.

5. Dela Sinaia la Brașov*)

Acest de persóne 7 óre 40 m. dim.

Plecarea trenurilor din Braș.

1. Dela Brașov la Pesta

Trenul mixt: 5 óre 8 min. diminéța.
Trenul accel.: 2 óre 45 min. după am.
Trenul de persóne: 7 óre 43 min. séra.
Tr. accelerat: 10 óre 26 min. séra.

2. Dela Brașov la Bucuresci:

Trenul de pers.: 3 óre 55 min. dimin.
Tr. accelerat: 5 óre 14 m. dimin.
Trenul mixt: 11 óre înainte de amédĭ.
Trenul accel.: 2 óre 19 min. după am.

3. Dela Brașov la Zěrnesci. (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 9 óre 5 min. diminéța.
„ „ 5 „ 13 m. după am.
Trenul mixt: 9 óre 30 min. séra.

4. Dela Brașov la Ch.-Oșorheiu.

Trenul de persóne: 3 óre 5 după am.
Trenul mixt: 8 óre 50 minute dimin.
Trenul mixt: 5 óre 20 min. dimin.

5. Dela Brașov la Sinaia*)

Trenul de persóne 6 óre 40 min. séra.

*) Trenul tren circulézâ numai Joia, Dumineca și la sěrbătorĭ.